

за поправки-ты, кои-то направилъ на книги-ты, пжкъ тѣхны-ты мнѣнія осаждали, затова вече ся рѣшили, да не слушать ни Сѣботоры, ни царя. Съ тѣзи цѣль тѣ завладѣли Соловецкыя монастырь, и подигнали явнѣ бунѣ отъ тамъ, като ся държѣли цѣли 7 години, противъ царскѣ-тѣ войскѣ (1669—1676 г.). Дордѣ былъ малъкъ още Петъръ I-ый, тѣ ся поддържали отъ стрѣлцы-ты, и подигнали бунѣ и въ самѣ-тѣ Москвѣ, нѣ главатарити имъ ся наказали, и тя ся смирила. Изгонени изъ столицѣ-тѣ, тѣ ся оттеглили въ пусты-ты лѣсове, и тамъ си основали скытове; други пжкъ бѣгали на чети по Сибирь, Полшѣ, Крымъ и Кавказскы-ты планины, дѣто ся поминували съ грабежъ и разбойничество; а трети отъ инатъ горили сами себе си.

Не ся минѣло 25 години, отъ като ся появилъ расколъ-тѣ имъ (1667 г.), и ся раздѣлили на двѣ секты — поповщинѣ и беспоповщинѣ. Ето какъ станѣло това: Като ся изминѣло врѣмя, и измрѣли единъ по единъ священники-ти, кои-то ся отцѣпили отъ черковѣ-тѣ заедно съ расколници-ты, тѣ зѣли да мыслятъ какво ще правятъ безъ священники. И нѣкои си изъ помежду имъ рѣшили да възложатъ извършваніе-то на богослуженіе-то и на тайнства-та на избрани отъ помежду имъ старци мѣряны; та тѣй произлѣзла секта-та на беспоповщинѣ-тѣ. Другы пжкъ узаконили, да си прибиратъ отъ рѣкоположены-ты въ Православнѣ-тѣ черковѣ священники; нѣ подъ условіе — да ся отричатъ отъ тѣй наричаны-ты заблужденія, сир. отъ православнѣ-тѣ черковѣ; та тѣй пжкъ произлѣзла секта-та на поповщинѣ-тѣ.

Послѣ сяка една отъ тыя двѣ секты ся подраздѣлила на други много, и заблужденія-та имъ излѣзлы до много и высокъ стѣпень.

§. 88. Исторія-та на беспоповщинѣ-тѣ.

Секта-та на беспоповщинѣ-тѣ ся подраздѣля на три главны клоня: Поморяны, Теодосіевци и Филипповци.

1) Заблужденія-та на Поморяны-ты, другоаче наричани Даниловци и Выговци, ся заключаватъ въ слѣдующе-то: а) Повѣрвали ся, че отъ врѣмя-то на Никона ся въцарилъ умственно въ Русскѣ-тѣ черковѣ Антихристъ та истребилъ изъ неж сичкы тайнства и священство-то; б) Колко-то душъ отъ членове-ты на Русскѣ-тѣ черковѣ поискать да ся прибержтъ при тѣхъ, треба да ся прѣкръщаватъ, а крыщаваніе-то, исповѣдуваніе-то и съвършаваніе-то на нѣкои други още отъ християнскы-ты потреби, можѣтъ да извършятъ надъ тѣхъ, като не останѣло вече православно священство, и